

§ 7. De Capitaler, der indkomme ved Jordernes Bortarvefæstning eller ved Tilbagebetalingen af de af Hartkornseierne oppebaarne Kjøbesummer eller Indfæstninger i Henhold til § 3, saavelsom de Recognitioner, der falde ved Gierstifte, frugtbargjøres for Communens Kasse, forsaavidt de ikke i Henhold til § 4 blive at anvende til Erstatning til tidligere Brugere af Udmarksjorderne eller med Indenrigsministeriets Samtykke anvendes til Skovplantning.

Indtægten af de aarlige Arvefæste- og Leieafgifter samt af de frugtbargjorte Capitalers Renter bliver, efterat de Udmarksjorderne paa hvilende Skatter og Afgifter og de aarlige Afgifter, der skyldes de tidligere Brugere, som ikke have kunnet afløses, ere udredede, forlods at anvende til Dækning af Udgifterne ved Udmarks-

jordernes Bestyrelse og til sammes Beplantning overeensstemmende med den derfor lagte Plan. Forsaavidt der derefter bliver noget Overskud, kan dette — i sin Tid i Forbindelse med Indtægterne af de paa Udmarksjorderne plantede Skove — med Amtsraadets Samtykke anvendes til Foranstaltninger til Gavn for hele Communen.

§ 8.

Sogneforstanderskabet aflægger aarlig et særskilt Regnskab over Indtægter og Udgifter af Sognets Udmarksjorder. Regnskabet fremlægges til almindeligt Eftersyn i Sognet i 14 Dage, hvorefter det indsendes til Amtsraadets Revision ligesom Communens øvrige Regnskaber.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1 Mai 1864.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

(Efterat Udfiskningen af de saakaldte Udmarksjorder paa Bornholm i en Række af Aar har givet Anledning til meget beklagelige Tvistigheder mellem Hartkornseierne og Huusmændene der paa Den, idet de Sidste, som fra gammel Tid have deeltaget i Brugen af disse Jorder, have anseet sig berettigede til ved Udfiskningen at erholde Andeel i samme, hvorimod Hartkornseierne, støttende sig til flere administrative Tilfændegivelser, have foranstaltet Jorderne udfiskede mellem sig indbyrdes med Udelukkelse af Huusmændene; er det nu ved en af Høiesteret den 1ste December 1862 affagt Dom i en af flere Huusmand og Udbyggere i Naker Sogn mod endeel Hartkornseiere i samme Sogn anlagt Sag erkjendt, at Huusmændene ere berettigede til Andeel i Udmarksjorderne. Det er imidlertid saa langt fra, at Sagen herved er bleven bragt til Endelighed, at det tværtimod saavel paa Grund af Indholdet af Høiesteretsdommen, ved hvilken Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold Huusmændene kunne fordre

Andeel i Udmarksjorderne udlagt, efter Sagens hele Stilling for Retten er ladet uafgjort, som paa Grund af Forholdets hele særegne Beskaffenhed med Sikkerhed kan forudsees, at en endelig Ordning af dette Forhold ved privat Foranstaltning først gjennem en Række judicielle Afgjørelser kan naaes, og at saaledes den nuværende uheldige Tilstand, som ikke har kunnet andet end frembringe en beklagelig Mistemning blandt Beboerne og hindre en hensigtsmæssig Benyttelse af de omtvistede Jorder endnu vil vedvare en lang Tid, saafremt en retfærdig og hensigtsmæssig Ordning ikke paa anden Maade lader sig tilveiebringe. Ministeriet har under de forhaandenværende Omstændigheder troet, at dette Forhold alene hensigtsmæssigt vil kunne ordnes ved den Lov, ved hvilken Udmarksjorderne bestemtes til et for Dens Befolkning i det Hele gavnligt Brug forsaavidt dette kan skee under behørigt Hensyn til de forskellige Interesser, som have Krav paa at komme i Betragtning.)

Forinden man imidlertid gaar over til at